

Nej til fagimperialisme

Sidste nummer af "Noter" (nr. 174, september 2007) bringer et åbent brev fra formanden for "vores" historielærerforening til en række medlemmer af Folketinget. Fornuftigt peger Ulrik Grubb på en række velkendte problemer ved gymnasireformen, især for historiefagets vedkommende. Venligt nikker man godkendende til det hele, indtil man når slutningen på brevet, hvor Grubb som en løsning på det reducerede timetal for historie foreslår, at oldtidskundskab skal indgå i historie som et obligatorisk område. Her fik undertegnede historie- og oldlærer sin kaffe galt i halsen. Skal vi virkelig synke så dybt, at vi skal til at gå på rov hos andre fag? En det en værdig måde at føre fagpolitik på, at et fag, som ser sin fordums "magt og ære" reduceret, søger genoprejsning ved at udradere et lille fag?

Udover at repræsentere en for mig at se ganske upassende fagimperialisme, synes Grubbs forslag at røbe et manglende kendskab til oldtidskundskabsfagets indhold. Oldtidskundskab er jo ikke oldtidshistorie, men et "pluralistisk" fag som udover historie rummer litterære, filosofiske, religiøse og kunsthistoriske aspekter. Og med gymnasireformen stilles der ovenikøbet krav om, at disse aspekter perspektiveres med nyere tekster, som er påvirket af antikkens tanker og udtryksformer. Hvis en historiker tror, at han/hun uden videre kan undervise i dette, forekommer det mig at være udtryk for enten himmelråbende naivisme eller måske snarere - for at bruge et græsk udtryk -: hybris.

I stedet for denne uklædelige fagimperialisme over for oldtidskundskab kunne man måske overveje en - både for lærere og elever - mere hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem historie og samfundsfag. Som bekendt har historie mistet 20 % af sin "gamle" undervisningstid til samfundsfag, men ser vi på læseplanens 21 punkter forekommer det noget paradoksalt og inkonsekvent, at historie stadig skal undervise i en række emner, som er sammenfaldende med emner i samfundsfag. Det gælder f. eks undervisningen i politiske ideologier, velfærdsstaten og globalisering. Skal disse emner stadig være kernestof i historie, kunne man passende fjerne dem fra læseplanerne i samfundsfag og føre de timer, der anvendes til undervisningen i dem i samfundsfag, tilbage til historie. Det ville ikke være fagimperialisme, men en lille genopretning af en balance, som med gymnasireformen i meget høj grad er blevet forskudt til samfundsfags fordel.

Johnny Thiedecke,
Gl. Hellerup Gymnasium